

פרוטוקול מס' 153

מישיבת ועדת הכספים
יום שלישי, י"ז בתמוז תשנ"ז, 22.07.97, שעה 10:00

נכתו:

חברי הוועדה:

מ"מ היו"ר מיכאל קליינר
נסים דהן
אברהם הירשזון
צבי הנדל
יהודה הראל
יצחק כהן
מיכאל נודלמן
אחמד סעד
אופיר פינס-פז
אמנון רובינשטיין
אברהם שוחט
שלום שמחון

מ"מ

חיים אורון
זאב בויס
נעמי בלומנטל
שמואל הלפרט
סופה לנדבר
ראובן ריבלין

מוזמנים:

יוסי קוצ'יק - הממונה על השכר - משרד האוצר
שלומית כנען - מנכ"ל משרד הקליטה
אמיר לב - משרד האוצר
שאול צמח - משרד האוצר
נעמי גבע - קופת חולים הכללית
פרופ' אורי לס - משרד הבריאות
ראובן גולדברג - התאחדות עובדי המח"ר
עודד סובול - הסתדרות המח"ר
יהודית סמית - קופת חולים הכללית
חנה שטרוס-כהן - קופת חולים הכללית

יועצת כלכלית: סמדר אלחנני

מנהל הוועדה: איוור קרשנר

קצרנית: הילה לוי

סדר-היום: 1. המדינה אינה מאמינה בפסיכולוגים - הצעה לסה"י של חה"כ א' הירשזון

2. שינויים בתקציב לשנת 1997.

2464

המדינה אינה מאמינה בפסיכולוגים - הצעה לשה"י של חה"כ א' הירשזון.

היו"ר מיכאל קליינר:

בוקר טוב לכולם, אני פותח את ישיבת ועדת הכספים. הדיון מתקיים היום על סמך הצעה לסדר היום, שהציע חבר הכנסת אברהם הירשזון. בנוסף לכך, זהו נושא שנדון בוועדה בפעם השלישית. בפעם הראשונה דנו בנושא כאשר התחילה השביתה, היתה הצעה של חבר הכנסת אופיר פינס ואמנם לא היינו רבים בישיבה הזאת, אבל הבענו תמיכה במאבקם של הפסיכולוגים וראינו בו מאבק חריף שלא קשור למאבקים אחרים במשק. זה עוול שאם אפשר לתקן אותו כחריג, צריך לתקן אותו ופנינו בנושא הזה גם למר קוצ'יק. בפעם השנייה התקיים דיון יותר מעמיק בהשתתפות הפסיכולוגים, נציגי ההסתדרות ומר קוצ'יק. הבעיה המרכזית שהטרידה את הוועדה, גם בדיונים בוועדה וגם אחריהם, היתה הקושי לענות לסוגיות בזמן שביתה, הנסיון לתקן עוול של עשרים שנה במכה אחת וההשלכות התקדימיות שיכולות להיות לזה כלפי שאר המשק.

בעקבות הפגישה הזאת שוחחתי עם שר האוצר ואני מבין שנעשו, גם מבחינת שר האוצר, צעדים חריגים שלא נעשו בשום נושא אחר, מבחינת המגעים הלא-פורמליים. לקראת סוף השבוע האחרון היתה תחושה שמסתמן פתרון וברגע האחרון, לפי הבנתי, היתה איזושהי נסיגה ולא מצד האוצר. לכן חשבנו שאם מליאת הכנסת העבירה לנו את הצעתו של חבר הכנסת הירשזון, וממילא התקנון מחייב אותנו לדון בה, מוטב לדון בה כאשר הנושא אקטואלי.

אני מעביר את רשות הדיבור לחבר הכנסת אברהם הירשזון ואחר כך נשמע את נציגי הפסיכולוגים ואת מר קוצ'יק.

אברהם הירשזון:

בשבוע שעבר העליתי את נושא שביתת הפסיכולוגים לסדר היום, משום שאני חושב שכולנו, קואליציה ואופוזיציה, כבר הפסקנו לספור כמה ימים הפסיכולוגים שובתים. כנראה שזאת קבוצה לא גדולה שמטפלת בבעיות שלא יוצרות משקעים מידיים. אני בטוח ששביתת הבזק תמצא את פתרונה הרבה יותר מהר מאשר שביתת הפסיכולוגים.

ישנן אוכלוסיות שסובלות סבל בל יתואר מהשביתה הזאת - ניצולי השואה, נכי רדיפות הנאצים, שחייבים טיפול פסיכולוגי צמוד, וככל שעוברות יותר שנים כך בעיותיהם הולכות ומחריפות. חיילי צה"ל שנלחמו במלחמות ישראל הפגועים בנפשם וזקוקים לטיפול הזה. ילדים צעירים ממשפחות מאזורים סוציו-אקונומיים חלשים מאד, ממשפחות חלשות מאד, שזה השירות היחיד שעוזר להם.

במקום שתהיה גאווה מקצועית, אותם פסיכולוגים העובדים בשירות הציבורי יראו בשירות הזה את העתיד המקצועי שלהם, וזה ימשוך את הטובים ביותר מביניהם לשירות הזה, חלק גדול מהם חושב ודאי, באופן טבעי, כיצד להקים קליניקה פרטית ואחרי מספר שנות נסיון בשירות הפרטי, לעבור לקליניקה הפרטית, שם עושים כסף טוב. בציבור הישראלי יש יותר ויותר אנשים שלמדו להשתמש בשירות הפסיכולוגי הפרטי וכך, מי שיש לו כסף, יכול לקבל שירות בקליניקה פרטית ומי שאין לו כסף, נשאר חסר כל במשך תקופה ארוכה מאד ונפשו מתרסקת לרסיסים. לכן צריך למצוא לנושא הזה פתרון מידי.

שכר המינימום במשק הוא כ-2,400 ש"ח, וזה השכר ברוטו ונטו. כאשר בודקים מה הוא שכרו של פסיכולוג שסיים 17 שנות לימוד, מגלים שהוא לא רחוק משכר המינימום. במצב כזה איך אפשר לעודד אנשים להיות בשירות הציבורי, כאשר שכרם הוא מתחת לכל רמה? לנושא הזה צריך להתייחס כאל מעגל סגור ולשפר אותו כי הוא מעוות. אני חושב שגם ההסתדרות מוכנה להגיע להסדר בנושא הספציפי הזה, בלי שתהיה לו שום השלכה על כל מגזר אחר במשק.

שוחחתי עם שר האוצר ואני יודע שהנושא הזה מאד חשוב לו והוא מנסה למצוא פתרון, אבל עד היום לא נמצא פתרון. אני מבין שמתוכננת פגישה קרובה עם שר האוצר בנושא הזה.

היו"ר מיכאל קליינר:

תהיה פגישה של חברי הקואליציה עם שר האוצר, ובאופן טבעי גם הנושא הזה יעלה.

אברהם הירשזון:

אנחנו צריכים להעלות את זה גם בפגישה, בנוסף לכך שזה נדון בוועדת הכספים.

היו"ר מיכאל קליינר:

אני מודה לחבר הכנסת הירשזון ואבקש לשמוע מחברי הכנסת רעיונות לפתרון הבעיה.

אברהם שוחט:

למה אין בעיה בשירות הפסיכולוגי החינוכי ורק הקבוצה הזאת בתוך העניין?

צבי הנדל:

למרות שהשירות הפסיכולוגי החינוכי לא יצא לשביתה, כי היתה בקשה כזאת ממשרד החינוך, אסור לנו לתת יד למי שרוצה לנצל את זה.

אופיר פינס-פז:

התקיימו מספר דיונים בנושא וזה מעציב, כי הרי לא מדובר בציבור גדול. עם כל הכבוד שיש לי למר קוצ'יק, המשבר הזה לא יפרוץ את כל הסכמי השכר במשק. כולם יודעים מתי נעשו פריצות השכר, ואני לא רוצה להרחיב בנושא הזה.

העובדים הסוציאליים קיבלו שיפורים מאד גדולים בשכרם, וכשהייתי יושב ראש הרשות לשיקום האסיר תמכתי במאבקם. כאן נקלענו למצב מעוות לחלוטין - ציבור הפסיכולוגים עבר הכשרה יותר קשה וצריך לעבור ויה דולורוזה כדי להיות פסיכולוג קליני. זהו אחד הדברים המוטרפים ביותר והקשים ביותר. זה לא כמו ללכת לסיירת אלא ללכת לקורס טייס, לסיירת ולקורס חובלים יחד, לימודים במשך עשר שנים בתת תנאים, סטז' קשה, סלקציה נוראית וטירוף מערכות. אני יודע שאנשים נשברו הרבה פעמים בדרך ואלה שסיימו, הגיעו לגיל 32 או 33 לפני שהתחילו בעבודה שוטפת.

התמורה בלתי אפשרית, מעוותת וזועקת לשמיים. על מי האוצר עושה שרירים ועל מה האוצר עושה שרירים? האוצר מוכן לתת 14% ועומד כחומה בצורה. אני מעריך את זה, מר קוצ'יק, כי אני יודע שהדאגה שלך היא דאגת מקרו ולא דאגת מיקרו, ואתה מבין את מה שאנחנו מבינים. אני מעריך שאם היית בצד הזה של השולחן היית אומר את מה שאני אומר.

הצעתי היא להשוות את התנאים של העובדים הסוציאליים לתנאיהם של הפסיכולוגים. לדעתי זה מינימום הוגן, הפסיכולוגים יכולים להסכים לזה ואפשר לסיים את השביתה.

יצחק כהן:

כל חברי ועדת הכספים, בלי יוצא מן הכלל, מבינים שאין מאבק צודק יותר ממאבקם של הפסיכולוגים. אתמול בערב שוחחנו עם עמיר פרץ, בגלל החשש של מר קוצ'יק לפרוץ את כל המסגרות וההסכמים, והוא אמר בצורה חד משמעית, שהדבר לא יגרום לפריצת הסכמי שכר במגזרים אחרים, והוא מוכן להצהיר על כך בכתב.

יוסי קוצ'יק:

מאד חשוב.

יצחק כהן:

הוא אמר באופן חד משמעי, שטיפול בנושא הפסיכולוגים לא יהווה עילה לשום תביעה ממגזר כל שהוא. אני חושב שכאן לא צריך לדבר על אחוזים אלא על הבעיה הבסיסית והיא מסגרת המשרה שלהם. לא יכול להיות שאנשים יעבדו קשה, בהיקף של קרוב לשתיים או שלוש משרות, ויוגדרו כעובדים בחצי משרה. חבריי ואני החלטנו לטפל במאבקם של הפסיכולוגים עד למציאת פתרון, ואנחנו נמצאים כאן כדי להמשיך את המאבק הזה.

צבי הנדל:

עמיר פרץ חזר ואמר את הדברים, כפי שציין ידידי, חבר הכנסת כהן, מספר פעמים. בעקבות שאלתו של חבר הכנסת שוחט אני אומר שוב - ההחלטות שתקבלנה לגבי הפסיכולוגים, צריכות לכלול את כל הפסיכולוגים במגזר הציבורי, ולא להעניש את מי שנענה לבקשה ולא יצא לשביתה.

אברהם שוחט:

בכמה פסיכולוגים חינוכיים מדובר?

יוסי קוצ'יק:

אין לי כאן נתונים.

צבי הנדל:

שמעתי את ההשוואה של חבר הכנסת פינס, אבל יש לי השוואה קצת צינית. בשירות הציבורי יש רופאים וטרינריים, רופאי חיות, שלמדו במשך פחות שנים מפסיכולוגים. עם כל הכבוד, אלה מטפלים בנפשו של אדם ואלה בגופו של כלב. הווטרינרים בשירות הציבורי מקבלים יותר, ולמרות שאני לא יודע כמה מקבלים עובדים סוציאליים, לפחות אפשר להשוות את הפסיכולוגים לרופאי חתולים וכלבים. תודה.

חיים אורון:

אני מודה שיש לי תחושה של זריקת אפונים על הקיר ממול, מכיוון שהדיון התקיים פה כבר שלוש פעמים, ואני לא עד כדי כך יצירתי שבכל דיון יהיה לי משהו מהותי וחדש לומר.

הכתובת איננה יוסי קוצ'יק. אני מבין אותו לחלוטין כי במסגרת המיגבלות שלו, הוא לא יכול לפרוץ את המסגרת. זאת הכרעה מנהיגותית-פוליטית שאומרת - נוצר כאן עוול, ועל כך אין ויכוח, ואפילו יש הסכמה על האופן בו הוא נוצר, ויש הסכמה על חלוקת האשמה, שאיננה רק בצד אחד.

אני יודע שמאשימים קצת את המח"ר, את ההסתדרות וכו' אבל אין ויכוח על העובדות. דיברו על 14%, אחר כך על 17%, ואם קצת 'יבלפו' עם ההצמדה, יגיעו ל-21%. בסופו של דבר אנחנו נדרוך במקום. שר האוצר חייב לבוא ולמצוא פתרון לבעיה.

יוסי, אל תזלזל באמירה של עמיר.

יוסי קוצ'יק:

אמרתי שזה חשוב מאד.

חיים אורון:

צריכה להיות כאן קפיצת מדרגה בשכרם של הפסיכולוגים, ובהסכמי השכר שייפתחו בעוד כמה חודשים הממשלה צריכה לעמוד על דיעותיה. אני לא יודע אילו סוגי הפגנות צריך לקיים כדי לסיים את השביתה אבל מנסיוני אני יודע, שאחרי שקורה משהו מאד קשה, הדבר בא על פתרונו באחד הלילות. יש תחושת אין אונים מצד כל המערכות, כאשר העניין עצמו תקוע במקום אחד. מבחינתי, הכתובת היא שר האוצר וראש הממשלה, שצריך לקבל הכרעה.

לחברי הוועדה אין מה לעשות חוץ מאשר לבוא לישיבות הוועדה, ואת זה אנחנו עושים. צריכה להתקבל הכרעה על ידי שר האוצר.

אחמד סעד:

אין בינינו ויכוח בקשר לתמיכה בשביתה של הפסיכולוגים, ואני שואל את עצמי - מה אנחנו יכולים לעשות לסיום המאבק? לפני שנה היתה שביתה של העובדים הסוציאליים, ופה יש גישה עיוורת בהערכת כל סוגי העובדים כמו הסוציולוגים והפסיכולוגים. רמת השכר הנמוכה מאד של הפסיכולוגים לא יכולה להתקבל על הדעת ולכן אנחנו צריכים להחליט על מדרגות השכר והקטגוריות, לפיהם יקבע שכר הפסיכולוגים. בלי כל זה, כל הדיבורים שלנו יסתיימו בסיסמאות.

אברהם שוחט:

אני מבין את החששות של יוסי, שלושה חודשים לפני תום הסכמי השכר, ואני יכול להבין את הדאגה שלו, שמא הפריצה הזאת תוביל את כל המערכת לבעייתיות. יחד עם זאת, יש, לדעתי, קבוצה לא גדולה של מקצועות הכוללת מעט אנשים - הפסיכולוגים, המרפאים בעיסוק ועוד, ומדובר על כמה מאות אנשים בכל המערכת.

חנה שטרום-כהן:

מדובר על פחות מ-500 תקנים.

יוסי קוצ'יק:

בשירות המדינה יש היום 504 עובדים על 272 תקנים. בקופת חולים יש 200 עובדים על 142 תקנים.

יהודית סמית:

הנתון הזה לא נכון. יש 70 תקנים.

יוסי קוצ'יק:

יכול להיות.

חנה שטרומ-כהן:

יש עובדים בכוח אדם לפי עשרים ש"ח לשעה.

יוסי קוצ'יק:

השכר הממוצע של פסיכולוג בשירות המדינה הוא 5,887 ש"ח ברוטו למשרה מלאה. בקופת חולים הכללית השכר הוא 7,916 ש"ח, ברשויות המקומיות השכר הוא 7,680 ש"ח ובעיריית ירושלים השכר הוא 8,450 ש"ח.

חנה שטרומ-כהן:

אנחנו רוצים לראות את השכר הזה.

אברהם שוחט:

גם בהסכמי השכר הגדולים, שמקיפים 450 אלף איש בשירות הציבורי, לפעמים נשאות נישות שצריך לטפל בהן. אני מבין שקשה לטפל בזה עכשיו אבל הפתרון, שגם האוצר וגם השובתים צריכים להסכים לו, הוא לנסות לפתור את הבעיה בשני טקטים - לתת מקדמה עכשיו ואת השאר בהסכמי השכר. אין ספק שהנתונים שאתה מוסר לנו שונים מהנתונים שהם מוסרים לנו, ולדעתי לא צריך להתקשח בעניין. אני לא יודע אם אפשר להגיע לפתרון מלא עכשיו, ויכול להיות שהוא צריך להשתלב בדיון הכולל על הסכמי השכר, אבל אי אפשר למשוך את הפתרון עד להסכמי השכר.

לא יכול להיות מצב שבו פסיכולוג, שלמד כל כך הרבה, יקבל פחות מעובד סוציאלי. אני לא מצטער לדקה אחת על התיקון בשכרם של העובדים הסוציאליים, בעקבות שביתה שהם קיימו במשך חמישים יום, וכל חברי הכנסת מכל המפלגות תמכו בהם.

ההתחייבות של עמיר פרץ היא חשובה. מנסיוני, כאשר נחתם הסכם עם המורים גם היתה התחייבות של ההסתדרות, אבל זה לא כל כך עבד.

אמנון רובינשטיין:

זה נשמר זמן מה.

אברהם שוחט:

אתה טועה. אני לא מצטער על העלאת שכר המורים והגוף היחידי שבו היתה פריצה מעבר למה שהיה צריך להיות, היה במערכת הרפואית.

יהודה הראל:

אני לא מעורב במשא ומתן ולדעתי אנחנו לא צריכים להיות מעורבים במשא ומתן אלא צריך להיות פתרון חריג כי המקרה חריג. כולנו צריכים לומר שאנחנו נגד פריצה של הסכם השכר בשירות הציבורי בשנה הזאת, ובכל זאת אפשר לפעול בצד הכמעט רגשי של העניין. מה שזיעזע אותי זה לא רמת השכר אלא האדישות כלפי השביתה, ביחס לשביתות אחרות.

לקבוצה הסובלת, ואני מתכוון ללקוחות של הפסיכולוגים, אין השפעה גדולה על הפריימריס, על התקשורת או על חיי היום יום של אזרחי המדינה. זאת קבוצה בלי כוח. אני מאמין שהצעד שבו נקטנו שלושתינו הוא חריג וקשה אבל הוא יוכל להזיז את העגלה הזאת.

יש לי בעיה - רצינו לקצר את השביתה ואומרים לנו שאולי אנחנו מאריכים את השביתה כי אנחנו מקשיחים עמדה של צד אחד. הצד שלנו לוחץ על צד אחד בתוך המשא ומתן ולא על שני צדדים. אתמול ניסיתי להפעיל לחץ גם על הפסיכולוגים לעשות מאמץ גדול לסיים את השביתה, מסוג המאמצים שיעשו בימים הקרובים בנושא בזק.

אני פונה לשני הצדדים לעשות מאמץ גדול לסיים את השביתה. פניתי בנושא גם להסתדרות והיא נענתה וזה מטיל עליכם איזושהי אחריות לסיום השביתה.

מיכאל נודלמן:

אני לא מאמין איך יכול להיות שאנשים שלומדים כל כך הרבה זמן, מקבלים משכורת בגובה שכר המינימום.

יצחק כהן:

חצי משכר המינימום.

יוסי קוצ'יק:

זה לא נכון.

אופיר פינס-פז:

הנתונים מזעזעים גם כך.

היו"ר מיכאל קליינר:

פורמלית זה יותר מכפליים משכר המינימום.

חנה שטרום-כהן:

מכירים לנו רק בחצי משרה.

מיכאל נודלמן:

זאת קבוצה קטנה בלי כוח כמו שיש לחברת החשמל. בגלל זה הם מסכנים ואף אחד לא עוזר להם. כאן אין אופוזיציה וקואליציה ואנחנו צריכים יחד עם מר קוצ'יק ושר האוצר, לפתור את הבעיות.

אמנון רובינשטיין:

ועדת הכנסת הזאת היתה מעין בורר בפתרון משברים, אבל רק בתנאי שהשר מעורב באופן אישי. לדעתי צריך לזמן את שר האוצר, לקיים שביתה סגורה שבה נאמר עד כמה העניין חמור מבחינתנו, ויחד עם הממונה על השכר נמצא את הפתרון. הסכמה של ההסתדרות היא לא לכל החיים אבל היא בהחלט עוזרת לפתור את הבעיה. אני מקבל את ההצעה של חבר הכנסת שוחט שהפתרון יהיה בשני שלבים - אחד עכשיו ואחד במסגרת הסכמי השכר.

היו"ר מיכאל קליינר:

הוועדה הביעה את עמדתה פה אחד ומקיר לקיר, שפה יש מקרה של אפליה קיצונית. עם זאת קיים החשש שכאשר יתחיל המשא ומתן על השכר, כל קבוצה שתתבע תביעות תחשוב שהתביעה שלה צודקת כמו התביעה של הפסיכולוגים. אנחנו רואים את הדברים בצורה אובייקטיבית אבל כאשר קבוצה אחרת תהיה במאבק, היא תחשוב שהיא יחודית, וכל אחת

חושבת שהיא יהודית. צריך לגלות אחריות ולקחת בחשבון גם את הדאגות של הצד השני, של האוצר. גם אחרי הפגישה הקודמת, שבה תמכתי במאבקם, אמרתי את דעתי לפסיכולוגים.

לדעתי לא צריך לקיים משא ומתן פורמלי בזמן שביתה, כי זה יוצר מיגבלה קשה וצריך למצוא פתרון שלא יהווה תקדים. אני מוכן לציין לשבח את אנשי ההסתדרות שהיו מוכנים לצייד אותנו בכל מסמך שהוא, שיאמר שזה לא יהווה תקדים.

דיברתי עם שר האוצר על הנושא ולזכותו ייאמר שהוא גילה הבנה לבעיה ומצא דרך לקדם את העניין. אמרתי לו שיש תחושה שהצליחו להגיע להבנות במגעים לא פורמליים.

חנה שטרום-כהן:

לא שיתפו אותנו בזה.

היו"ר מיכאל קליינר:

אני לא יודע את הפרטים. התחושה היא שבעקבות התבטאויות של כמה מחבריי, היתה הקשחה של העמדות מצד הפסיכולוגים. ההגינות והדיון הכן והנכון מחייבים אותי לומר גם את הדברים האלה. אינני יודע את העובדות המדויקות אבל זאת טענה שנשמעה.

אנחנו, כחברי כנסת, עוסקים בנושא הזה, בין במסגרות פורמליות ובין במסגרות לא פורמליות, יותר מאשר בנושאים אחרים. גם לי מפריע שמאבקים הקשורים לנוחיות של כלל החברה מקבלים גיבוי ועצמה רבה, ומאבקים הנוגעים למצוקה ולחיי אדם של שכבות נחשלות, שלא יכולות לקבל את השירות הזה באופן פרטי, כפי שחלק גדול מהאוכלוסיה מקבל, נמצאות מקופחות ולזה יש אדישות מסוימת. זהו מנוף פחות טוב ופחות חזק מאשר הנוחיות שלנו. הרצון שלנו לעזור הוא טבעי, אבל כמובן שלא במחיר שימוטט דברים היקרים לכולנו.

אנחנו נמצאים בתקופה רגישה והעוול עליו מדובר הוא גדול מדי ומתמשך מדי, לכן צריך למצוא דרך לפתרון העניין. יזמתי פגישה של חבריי לקואליציה עם שר האוצר ונמשיך, כוועדת הכספים, לעקוב אחרי הסכסוך הזה, כפי שלא עקבנו אחרי כל נושא אחר. אני מקווה שנביא אותו לידי סיום בלי לשלם מחיר גבוה מדי מבחינה כלכלית.

ראובן גולדברג:

הנושא עלה פעמיים במליאת הכנסת, ואם אני לא טועה, זאת ישיבה חמישית של ועדות הכנסת בנושא - פעמיים בוועדת העבודה והרווחה ושלוש פעמים בוועדת הכספים. צר לנו לומר שהמוסד הנבחר במדינת ישראל לא הצליח לקדם את המשא ומתן של הפסיכולוגים, שמוסכם כצודק על כל הציבור ועל חברי הכנסת. על רקע זה אני מברך את פעולתם של שלושת חברי הכנסת, ואולי הם יצליחו לקדם את המשא ומתן.

השביתה התחילה בגלל משא ומתן שלא התקדם לקראת פתרון כולל של מעמד הפסיכולוגים ושכרם. בכל פעם עלה תירוץ אחר ששם מקלות בגלגלי המשא ומתן ובעבר דובר על ההשלכות על ההסכמים הבאים - ולכן אי אפשר לפתור את בעיית הפסיכולוגים, לאחרונה עלתה טענה כאילו השביתה לא תוקית, ובימים האחרונים טוענים שאי אפשר לנהל איתנו משא ומתן תוך כדי שביתה. אגב, משא ומתן התנהל בזמן שביתה וכאשר היינו אצל שר האוצר בערב חג השבועות, הוא טען שהוא לא חושש מפריצה של הסכמי השכר. צריך להוריד את כל המכשלות אחרת המשא ומתן לא יתקדם והבעיה לא תיפתר. כל הזמן מדברים על דברים מחוץ לעניין במקום על העניין עצמו, כדי לשים מקלות בגלגלי השביתה.

בעזרת הדמיון הפורה אפשר למצוא תירוצים רבים ונוספים, אבל לצערי הרב לא הופעל דמיון פורה במחשבה כיצד למצוא את הנוסחה לפתיחת משא ומתן רציני ולמציאת פתרון רציני שיוריד את בעיית הפסיכולוגים מסדר היום.

14% ועוד 11% במסגרת אחרת ועוד כמה אחוזים נוספים, לא פותרים את בעיית הפסיכולוגים. אנחנו צריכים למצוא פתרון כך שבעיית הפסיכולוגים לא תעלה בכל פעם מחדש. פתרון חלקי יעלה את הבעיה בעוד שנה ולכן צריך לתת לפסיכולוגים פתרון לא שגרתי ומיוחד. ביקשנו להוציא אותו ממסגרת ההסכמים כדי שלא תהיינה לו השלכות, למצוא לו את כל הצורות והפנים כך שהוא לא ייראה כדבר משפיע על ההסכמים האחרים, אלא כפתרון ספציפי ומיוחד.

הפסיכולוגים יצאו לשביתה, וזה היה צעד יוצא דופן, כדי לקבל פתרון יוצא דופן. הם עקשים בעמדתם, כדאי להכיר גם את העמדה שלהם ולא לומר - העמדה שלנו והעמדה שלנו. אני לא מניח שמישהו יצליח לשבור אותם ולכן אנחנו מבקשים פתרון יחודי וכולל. צריך להפסיק עם הקשיחות השגרתית המרובעת ולמצוא פתרון לא מרובע ויוצא דופן.

לגבי הנתונים שנמסרו - מהנתונים שלנו בשירות המדינה, השכר הממוצע הוא 5,555 ש"ח אבל אנחנו לא צריכים להיכנס לעניין המספרים כי הם יעלו במסגרת המשא ומתן ויבואו על פתרונם. אם נמצא את הפתרון בשכר הממוצע שפסיכולוג צריך להרוויח, נדע בדיוק למי לתת, איך לתת וכמה לתת.

לגבי הפסיכולוגים החינוכיים - עד לפריצת השביתה התנהל משא ומתן משותף של הפסיכולוגים הקליניים, הפסיכולוגים החינוכיים ואחרים לגבי סולם התיפקוד. סולם זה כמעט משותף אבל מעמדם ושכרם של הפסיכולוגים של קופת החולים ושל משרד הבריאות הרבה יותר נמוך מאשר של הפסיכולוגים החינוכיים, וצריך לזכור גם אותם.

אברהם שוחט:

הם על אותו סולם?

חנה שטרום-כהן:

כן, אבל יש הבדל גדול בסולם.

ראובן גולדברג:

התוספות שונות. לממונה על השכר אני מבקש להעיר הערה - הפסיכולוגים בעיריית ירושלים רוצים לראות את ה-8,300 ש"ח שהם מקבלים, לטענתו.

חנה שטרום-כהן:

אני רוצה להתייחס לדברים שנאמרו כאן, כאילו עמדנו לפני הסכמה ורק המעשה של שלושת חברי הכנסת הקשיח את עמדתנו. פגשנו את השר נאמן וקיבלנו ממנו הצעה, שאני מוכנה להביא לוועדה. בדקנו את ההצעה משום כבודו של השר ומשום האחראיות שמוטלת עלינו, אבל שקלנו והורדנו אותה בצורה חד משמעית, ללא שום קשר לפעולתם של חברי הכנסת. השר הציע לנו שיום לאחר שנסיים את השביתה, הממונה על השכר יישב איתנו על משא ומתן רציף על ההסכם שלנו, שיהיה חלק מהסכם המח"ר שייכנס לתקפו ב-1 באוקטובר '97. ההסכם הזה הוא ציפורים באוויר.

היו"ר מיכאל קליינר:

זה עולה בקנה אחד עם מה שדיברנו אחרי הישיבה, והכוונה היתה לא לדון תוך כדי שביתה.

אברהם שוחט:

זה פתרון אדיוטי לחלוטין.

חנה שטרום-כהן:

בדקנו את העניין כי מוטלת עלינו אחריות כבדה מאד, וגם אם השר נאמן באופן אישי נראה בעל כוונות מאד טובות, ואנחנו מאמינים לו שהכוונות שלו טובות, אבל אי אפשר להתעלם מהנסיון הקיים בארץ. אם בארץ היו סוגרים עניין כמו אצל היהלומנים, כאשר לוחצים יד, אומרים "מזל וברכה" וברור שאיש לא מפר את ההבטחה, אולי היינו מייחסים לזה ערך. שאלנו הרבה אנשים שמומחיותם היא בישוב סכסוכים וכולם אמרו לנו בצורה חד משמעית - שלא תעזו להסתמך על הבטחה באוויר. ביום שתפסיקו לשבות, לא יתייחסו אליכם. אני חייבת להקשיב להם ולכן קיבלנו את דעתם.

אנחנו יודעים, וכך אומרים לנו גם כל המומחים לסכסוכי עבודה, שבאופן קבוע מתנהל משא ומתן בזמן שביתה וברור לנו שזה מסע פסיכולוגי נגדנו כדי שנכנע, ומה לעשות, שהנשק היחידי שיש לנו הוא פסיכולוגיה.

היו"ר מיכאל קליינר:

לפני דקה אמרת שאת מאמינה לשר האוצר ועכשיו את אומרת שהוא עושה מסע פסיכולוגי כדי להכניע אתכם?

חנה שטרום-כהן:

כן.

נעמי גבע:

אני מבקשת להוסיף. גם אני קלטתי את התגובה של מר קוצ'יק, שהגיב בזלזול למילה של עמיר פרץ. יש הבדל בין מילה לבין מסמך חתום וכרגע אנחנו הקבוצה היחידה שבמשך חודשיים של שביתה עברה ארבעה שרי אוצר. אנחנו לא יכולים להתייחס למילה של מישהו אלא למשהו ענייני.

היו"ר מיכאל קליינר:

אני מבקש להזכיר את דבריו של חבר הכנסת שוחט שאמר, שכאשר התנהל המשא ומתן על שכר המורים, כולם אמרו שזה חריג ובסופו של דבר זה גרם לפריצה של הסכמים במשק.

חנה שטרום-כהן:

שר האוצר אמר לנו שהוא לא יכול לתת אמון בהבטחה של עמיר פרץ ושל ראובן גולדברג, אבל אנחנו צריכים לתת אמון במילה שלו. אם מילים מספיקות - זה נכון לגבי כולם, ואם למילים אין כוח וחייבים חתימה - אנחנו רוצים חתימה גם ממנו.

היו"ר מיכאל קליינר:

ההבדל הוא שאצל השר נאמן זה תלוי בו וההסתדרות, בצדק, צריכה לייצג את כל המגזרים ולא רק את הפסיכולוגים.

ראובן גולדברג:

היו לי שיחות טלפון עם השר, ניסינו להבהיר דברים, לא הצלחנו להגיע להבנה, ולא היתה התקדמות בעניין של היכולת לפתוח את המשא ומתן מחר. המסר שלי הוא שכפי שהוא רוצה שאנחנו נאמין והוא כן מוכן לקבל את התחייבות המח"ר שלא נעלה דרישות נוספות בעקבות הפסיכולוגים, צריך להיות קרוב במשא ומתן, וקרוב כזה לא נעשה. נקבעה פגישה למחר שמטרתה לדון בפתיחת המשא ומתן והייתי רוצה שכאן נגיע לקרוב.

היו"ר מיכאל קליינר:

השאלה היא - איך מתגברים על עניין השביתה?

ראובן גולדברג:

כן, אבל אני לא יודע אילו הפתעות נוספות יעלו.

חנה שטרום-כהן:

שר האוצר הרבה יותר חזק מאיתנו והוא מבקש מאיתנו שאנחנו, החלשים, נוותר על הנשק הקטן שיש בידינו, נהיה חסרי כל נשק מולו ונסמוך על הרצון הטוב שלו, כאשר מחר הוא יכול להחזיק את פנקס הצ'קים ולומר "לא" לכל מי שהוא רוצה.

היו"ר מיכאל קליינר:

באותה מידה אתם יכולים לחדש את השביתה.

חנה שטרום-כהן:

לא. אנחנו לא יכולים.

אברהם שוחט:

זה לא כל כך קל.

חנה שטרום-כהן:

אגב, במשרד הבריאות ובקופת החולים יצאנו לשביתה על הסכם שעדיין לא בא על פתרונו ולא על ההסכמים הבאים, והשירות עמד לפני קריסה. היום, רק בערים הגדולות יש עדיין שירות פסיכולוגי שמתפקד, פחות או יותר, ולא רק אנחנו אומרים את זה אלא גם משרד הבריאות מודה בזה. בפריפריה, בעיירות פיתוח ובמקומות לא מרכזיים לא מוצאים פסיכולוגים כי לא מוכנים לעבוד ברמת שכר כזאת. יצאנו לשביתה ואנחנו רוצים פתרון עכשיו.

היו"ר מיכאל קליינר:

אני לא מתווכח עם התחלת השביתה כי היא השיגה מודעות ובלעדיה לא הייתם מגיעים למה שהגעתם היום.

אופיר פינס-פז:

למה הם הגיעו היום?

אברהם הירשזון:

הבעיה איננה המשך השביתה.

היו"ר מיכאל קליינר:

איך אפשר להתחיל משא ומתן ענייני כל עוד השביתה נמשכת?

אברהם שוחט:

מה הסיפור הזה? מה ההצגה הזאת?

חיים אורון:

לא מנהלים משא ומתן תוך כדי שביתה?

היו"ר מיכאל קליינר:

מטרת הישיבה היא למצוא פתרון. אני מציע שנשמע את מר קוצ'יק.

יוסי קוצ'יק:

אני מאד מבקש להגיד כמה דברים בלי שיפריעו לי. במשך שעה ועשר דקות שמעתי את כל מה שהיה לכולם לומר, ואני רוצה להעיר כמה הערות.

אני מבקש לומר ליהודית - אל תשימי דברים בפי, אני לא מזלזל ביושב ראש ההסתדרות, אבל כפי שהעיר חבר הכנסת שוחט, לחתימה הזאת אין שום משמעות כי הסתדרות המח"ר לא תבקש כלום אבל כל השאר יראו את הכתובת על הקיר וירוצו לתוך הפירצה הזאת.

לדעתי גם השובתים, גם ההסתדרות וגם חברי הכנסת צריכים להבין שאם אחרי שביתה של למעלה משישים יום עם תמיכה מקיר לקיר של ראש הממשלה, של הנשיא, של ועדת הכספים, של ועדת העבודה והרווחה, של הכנסת, של הציבור ושל כל מי שזז בשטח, אם לא הגענו לפתרון הבעיה, יש בעיה למעסיקים לפתור אותה, אפילו ברוח הדברים שאתם אומרים.

אני פקיד ובסופו של דבר, המערכת הפוליטית החליטה לקבל את העמדה הזאת, ובצדק. אם לאחר כל האהדה לקבוצה הקטנה הזאת, לא הצלחנו להגיע לפתרון, אתם צריכים להבין שלא רק לחץ על הממשלה נחוץ אלא גם לחץ על השובתים, כי הם עלו על עץ גבוה והם תובעים מהממשלה לסמן מטרה - פסיכיאטרים, רופאים, וטרינרים, סוציולוגים ועוד. מי שחושב שכך אפשר לכופף את ידה של הממשלה, טועה טעות מרה. זאת שגיאה קשה של הפסיכולוגים ושל מי שמיצג אותם, בנייהול המשא ומתן בשלב הזה, כלפי הממשלה.

כאשר אני אומר לעובדים שאני אתן להם 2% או 3% והם אומרים לי 30%, זאת התאבדות. אתה לא מבין את זה, ג'ומס? אם זה לא הסתייע אחרי ששר האוצר, ראש הממשלה ורעיית ראש הממשלה, הנשיא ומנכ"ל הנשיא והוועדות השונות, אז זה לא הסתייע.

אמרתי לפסיכולוגים לא לסמן מטרה סופית, זאת שגיאה לסמן מטרה סופית ואי אפשר לתת להם מטרה סופית. תפוררו את הבעיה. הצעתי הצעות, ואני מייד אחזור עליהן, אבל אני מצטער על כך שהן נדחו מכיוון שעכשיו נכנס שר אוצר חדש והוא החליט על מדיניות אחרת.

הערה נוספת - מי שמכיר אותי ואת פעולתי בשלוש השנים האחרונות יודע שלא היה אף הסכם שכר ולא נכנענו לאף שביתה למרות הלחצים ההסטרטים. אין עוד אחד במדינה שמנהל מאבקים כמוני, נגד שכר של בכירים, נגד תאגידים, נגד חברות ממשלתיות וראשי ערים. אני בא לעניין הזה בידיים נקיות, כי את מה שאני ספגתי בשנתיים האחרונות בנושא המאבק שלי בחריגות שכר, רק מעטים יודעים.

אין כאן עניין של היטפלות לפסיכולוגים, נהפוך הוא. אני משתדל להימנע מוויכוח ציבורי עם הפסיכולוגים, אני משתדל להיות עדין במשא ומתן הזה ואפילו אמרתי שאני תומך בחלק מהתביעות שלהם. כאשר נפתחה השביתה אמרתי שאני לא רוצה להכניס את הפסיכולוגים לתוך ה'מטחנה' של שבירת הסכמי השכר מפני שרציתי לעזור במידה מסוימת. אז נתתי הצעה שקראתי לה 'שפגט', ומעולם לא נתתי הצעה כזאת, ואמרתי שיש בעיה באופן ציבורי. הצעתי 14%, ולא רציתי שמישהו יחשוב שנסברתי, אבל אז עושים לי 'הפוך על הפוך' ואומרים לי - אם נתת 14%, למה אתה לא יכול לתת יותר?

אגב, ההצעות האלה לא על השולחן וזה נושא שפספסו. בעניין התיפקוד הצעתי עוד 11%, ולמרות שעכשיו אתם צוחקים, וכבר צחקתם מההצעות האלה -

ראובן גולדברג:

תרגם את האחוזים האלה לשקלים כדי שאנשים יידעו על מה מדובר.

יוסי קוצ'יק:

אני מבקש שלא תפריע לי. הקשבתי לכם במשך שעה ועשר דקות.

צבי הנדל:

תרגם את זה לשקלים.

יוסי קוצ'יק:

הצענו עוד 11% בתיפקוד בעוד שנתיים. שמעתי את הנאום חוצב הלהבות של ההסתדרות, שהגנה בצורה נפלאה במשך עשרים השנים האחרונות על הפסיכולוגים ועשתה עבודה מצוינת, ואמרתי להם - חתמתם על הסכם עבודה, תעמדו מאחוריו. זה כמו שיבוא עכשיו שר האוצר לשעבר, בייגה שוחט, ויאמר - עשיתי הסכם גרוע ועכשיו אני רוצה לחזור בחזרה. פעם אחת הוא ביקש מכל מיני אירגוני עובדים לוותר לו ולעשות לו גרייס לשנה, והזחילו אותנו, פרט לרופאים.

חיים אורון:

היה להם ממה.

יוסי קוצ'יק:

תאמין לי שגם לאחרים היה ממה.

אמנון רובינשטיין:

אני אומר חד משמעית שגם למורים היה ממה.

יוסי קוצ'יק:

אני בקשרים מאד טובים עם ראובן ומאד מעריך אותו באופן אישי, אבל גם להסתדרות יש חלק בכל העניין הזה. להסתדרות יש מקור, ואני לא אפרט כרגע, ולכן ביקשתי שתתן 10%. ראובן אמר לי שהוא מוכן לתת לחצי שנה ואני ביקשתי לשלוש שנים. אם אני הייתי מוכן לתת 14%, ההסתדרות הייתה נותנת עוד 10%, עוד 11% שהיו ניתנים תוך פרק זמן שהיינו דנים עליו ואת השאר במסגרת הסכמי העבודה, הכל היה בא על מקומו בשלום אבל אמרו לי - לא, תסמן מטרה. אני לא אסמן מטרה ואשכנע את שר האוצר ואת ראש הממשלה לא להעניז לסמן מטרה.

אברהם שוחט:

מה זה נקרא 'לסמן מטרה'?

יוסי קוצ'יק:

המטרה היא עובדים סוציאליים, ומדובר על תוספת של 80%. זאת המטרה.

חיים אורון:

עכשיו תגיד מתי מגיעים למטרה הזאת.

יוסי קוצ'יק:

אני לא אסמן מטרה של 80%, כאשר אנחנו נמצאים בערב הסכמי שכר, לאף סקטור. אני מתכתש עם השב"כ, עם המוסד ועם הצבא, ולא חשוב מה שכרם, לכל אחד יש טיעונים וטרוניות וכולם צודקים. אני לא מזלזל באף גוף ובאף גורם. היתה קונסטרוקציה והם דחו אותה ובכך עשו שגיאה. הפסיכולוגים חשבו שאפשר לעבוד מעליי, והם חשבו כך כי כולכם נתתם להם תמיכה ואתם ממשיכים לתת להם תמיכה במקום לומר להם - רדו מהעץ.

שר האוצר החדש קבע כללי משחק אחרים. הוא מגלה אליהם סימפטיה גדולה ומתכוון ברצינות לפתור את הסכסוך.

שאלו אותי לגבי הסכום בשקלים, ולמרות שהפסיכולוגים מיד פורצים בצחוק, אני רוצה לתת כמה נתונים. הצענו שכל פסיכולוג יקבל 800 ש"ח, שזה כ-14%. בדרגות הנמוכות 800 ש"ח הם כ-23% ובדרגות העליונות, מדובר על כ-13%.

אברהם שוחט:

זאת תוספת קצובה?

יוסי קוצ'יק:

הצעתי לתת 800 ש"ח לכל עובד.

חנה שטרום-כהן:

אבל בחצי משרה זה 400 ש"ח.

יוסי קוצ'יק:

סיכמנו שלא מדברים על חצאי משרות. אני מאד מבקש לא להפריע לי.

חנה שטרום-כהן:

אין מי שעובד במשרה מלאה.

היו"ר מיכאל קליינר:

אני מאד מבקש מהאורחים לשמור על כללי ההתנהגות בוועדה.

יוסי קוצ'יק:

ההחלטה לעבוד במשרה מלאה או בחלקיות משרה היא של הפסיכולוגים משיקולים שלהם. המעסיק החליט שהוא נותן כ-250 תקנים והם התפלגו לחצאי משרות. כרגע לא מדובר על תוספות תקנים ולא זאת הנקודה. אנחנו מדברים, וסיכמתי את זה עם הפסיכולוגים, על משרה מלאה.

שר האוצר נכנס לתפקידו והדבר הראשון שהוא התחיל לטפל בו היה נושא הפסיכולוגים. הוא קיים איתם כ-4-5 ישיבות באופן ישיר, ובאופן לא פורמלי הוא קיים 3-4 ישיבות בשבוע ולא הפסיק לטפל בעניין הזה. שר האוצר כתב הצעה ואני קורא אותה: "הנני להודיעכם כי הממונה על השכר והסכמי עבודה מוכן לפתוח עמכם מיד במשא ומתן רציף לקראת חתימת הסכם השכר הקיבוצי הבא לעובדי המח"ר, ותוקפו מיום 1 באוקטובר 1997 במסגרת הסכם זה. המשא ומתן יתקיים עם נציגי ההסתדרות, המח"ר ועמכם, לבחינת טענות הפסיכולוגים הקליניים, וזאת מבלי שהממונה על השכר והסכמי העבודה יהיה קשור בהצעות שהועלו בדיונים קודמים בנושא. הנני מאחל לכם הצלחה וכו'".

שר האוצר הציע להם הצעה, ביקש מהם לחזור לעבודה והבטיח להם ללוות את המשא ומתן הזה. זכותם של הפסיכולוגים לקבל את הצעתו של שר האוצר או לא, אני ראיתי את כוונת רצינותו, ראיתי כמה פעמים הוא נפגש איתם וכמה פגישות לא פורמליות הוא ניהל בעניין הזה, וזה המצב. בסוף, מכל התמיכה יוצא שמקצינים עמדות ואין אפשרות לחזור חזרה.

אני מבקש מהפסיכולוגים, לקראת הפגישה מחר, לעשות מחשבה נכונה ולסיים את הסכסוך.

אברהם שוחט:

ההצעה הקודמת שלך לא קיימת?

יוסי קוצ'יק:

שר האוצר הציע את הצעתו הנוכחית.

ראובן גולדברג:

אולי זה טוב שהיא לא קיימת.

עודד סובול:

מוכרחים להסתכל בזווית רחבה יותר שרואה את ההיקף כולו. אי אפשר לומר לפסיכולוגים - אנחנו נמצאים כרגע במצוקה, כפי שיוסי קוצ'יק מנסה להציג את הדברים, כאשר אירגונים אחרים מקבלים. יש קבוצות התייחסות שאי אפשר שלא להתייחס אליהם, כמו העובדים הסוציאליים.

שר האוצר קיבל אותנו מאד יפה ודיבר איתנו מאד יפה, אבל כבר בפגישה הראשונה הוא אמר לנו שהשביתה שלנו איננה חוקית והוא לא מוכן לקיים משא ומתן עם שובתים. בפגישה השנייה הוא קיבל אותנו במהירות והצגנו לפניו חוות דעת משפטית שאומרת שהשביתה חוקית ועוד איך, ולא עוד אלא שמר קוצ'יק ניהל איתנו משא ומתן, כפי שהוא הודה כאן, במשך שנתיים וחצי. הגענו לשביתה מאחר ולא הגענו לסיכום דברים.

יוסי קוצ'יק:

לא הייתי מחויב להגיע איתך לשום סיכום. אתם מפריים הסכמים, אתם מפריים שקט תעשייתי, אתה לא יודע את זה?

עודד סובול:

אנחנו לא מפריים הסכמים. סעיף 18 בהסכם השכר של המח"ר מדבר על כך שהמשא ומתן יימשך בעניינם הספציפי של הפסיכולוגים, ולא לזרוק רפש על חותמים, בעיקר כשהם מתיים.

יש שני מרכיבים לבעיית הפסיכולוגים - בעיית השכר, ואני מבין שבהשפעתכם היא יכולה לקבל תמריץ אצל שר האוצר ומתפקידו לטפל בה. לעומת זאת קיימת בעיה נוספת והיא מעמדם של הפסיכולוגים, מקומם בחברה וצורת העסקתם כולל תקינה. הבעיה הזאת חייבת למצוא את פתרונה על ידי ועדה ציבורית בלתי תלויה, וזה השולחן שיכול למנות אותה. אם השולחן הזה לא יטפל בבעיות החברתיות של מדינת ישראל, כולל ההיבטים הכספיים, אני לא יודע מי יוכל לעשות את זה. אוי לכולנו אם השירות הפסיכולוגי יתמוטט, כפי שאנחנו רואים בעין. מוטלת עליכם אחריות כבדה ואסור לכם להתחמק ממנה.

ראובן גולדברג:

התפעלתי מהרטוריקה של הנאום שנתן הממונה על השכר ולא מקובל עליי שום דבר ממה שהוא אמר עכשיו. אני רוצה להזכיר שהעוזרים הפרלמנטרים קיבלו עכשיו, משום מה, 1,400 ש"ח והממונה על השכר אמר שהוא לא יתן לשום סקטור. הבכירים קיבלו 2,800 ש"ח והלוואי שהפסיכולוגים יקבלו את זה.

חנה שטרום-כהן:

עם תמיכה או בלי תמיכה, הפסיכולוגים לא יעבדו ברמת שכר נמוכה כזאת. אם תתמכו בנו - נוכל להציל את השירות, לא תתמכו בנו - לא נעבוד. לא נסכים להיות מנוצלים יותר.

היו"ר מיכאל קליינר:

כפי שאמרנו, חלק מהחברים ייפגשו עם שר האוצר באופן לא פורמלי. אני חושב שצריך לדבר ואנחנו מקווים שכל הגורמים יגיעו להסכמה. עלו כאן דברים מאד חמורים בעיניי, לגבי עיירות הפיתוח והפסיכולוגים. אלה דברים שלא קשורים לשכר ולכן אנחנו מתערבים. יש הגיון בקונצנזוס הציבורי שאנחנו מגבשים, שהוא יותר חשוב מהצהרות וממכתבים, כי באמת מדובר בדבר חיובי. לדעתי זה מקל על כל הגורמים כי חברי הכנסת מבטאים תחושה של ציבור. אמרתי לפסיכולוגים שכאשר הם אומרים שהשביתה עולה בקורבנות אדם, הם צריכים להפנות את הטענה הזאת אל עצמם ולא רק אלינו, כי האחריות איננה רק של צד אחד.

אברהם הירשזון:

אני מציע שתקבל החלטה שהישיבה הזאת נקטעת, ואם צריך, נכנס ישיבת המשך.

אברהם שוחט:

כששר האוצר אומר שהוא לא יישב איתם כל עוד הם שובתים, זה נראה לי טרוף מוחלט. אם השביתה חוקית, צריך לדון איתם.

חיים אורון:

אדוני היושב ראש, אם אתה לא רוצה לקבל החלטה, אין לי התנגדות לכך שזאת תהיה הודעת הסיכום שלך. בישיבה הזאת היתה הסכמה של חברי הוועדה וצריך להביא אותה לידי ניסוח ולהתייצב מאחוריו.

היו"ר מיכאל קליינר:

עוד בישיבה הקודמת קיבלנו החלטה שאומרת, שאנחנו רואים את הפסיכולוגים כמקרה חריג ומבקשים להתייחס אליו בצורה כזאת ולבוא לקראתם.

אברהם הירשזון:

בניגוד לדעתו של היושב ראש, לא הייתי מקבל אף החלטה היום משום שאני רוצה לשמוע קודם את שר האוצר. חשוב שניפגש עם שר האוצר ולאחר מכן נקבל החלטה.

היו"ר מיכאל קליינר:

הפגישה לא קשורה באופן פורמלי לוועדה.

חיים אורון:

זאת הפעם השלישית שמתקיים דיון בוועדה, בנושא שיש עליו הסכמה עקרונית, דבר שלא קרה הרבה פעמים בכנסת, לכן אנחנו צריכים לקרוא לממשלה לקיים את המשא ומתן באופן רציף ולסיים אותו.

יהודה הראל:

אני מציע להוסיף קריאה לשני הצדדים לפתוח במשא ומתן ולסיים במהירות האפשרית את השביתה, עקב מצב המטופלים.

היו"ר מיכאל קליינר:

בנוסח שהציע חבר הכנסת אורון ובהמשך להחלטה שכבר קיבלנו, אני מסיים את הדיון בנושא. אנחנו נאמר את הדברים לאוצר ואנחנו פונים גם אליכם לעשות מאמץ.

חנה שטרום-כהן:

אם יסכימו לדבר איתנו, נעשה מאמץ.

2. שינויים בתקציב לשנת 1997.

היו"ר מיכאל קליינר:

אנחנו עוברים לדון בפניה מס' 192 לוועדה.

אמיר לב:

יש בקשה להעביר 68 מליון ש"ח במזומן ו-114 מליון ש"ח בהרשאה להתחייב. 68 מליון ש"ח בהוצאה, שבעה מליון ש"ח הם הגדלת הכנסות מתמלוגים ועוד 114 מליון ש"ח בהרשאה. זה נועד לתמיכה בכלים משלימים לחוק עידוד השקעות הון, מה שנקרא: ועדת גבאי, כאשר הכלים שאותו תקציב ישרת הם: הכשרת כוח אדם, קרן השיווק, עסקים קטנים, טיפול ממוקד ובסט"ח.

אברהם שוחט:

אנחנו צריכים לדעת לאן הולך הכסף.

חיים אורון:

אולי הכל הולך לבסט"ח?

אמיר לב:

אני יכול לפרט.

אברהם שוחט:

מכיוון שאנחנו הולכים ליישם חלקים מוועדת גבאי, יבואו נציגי האוצר ויסבירו בדיוק מה הכוונה לעשות במסגרת ועדת גבאי, מה זה אומר - הכשרה מקצועית פנים מפעלית, במשרד העבודה או לא במשרד העבודה? אני מבקש מסמך כתוב.

נסים דהן:

אתה תסתפק במסמך שיתקבל יותר מאוחר?

אברהם שוחט:

לא. שיביאו את המסמך ונדון בזה בשבוע הבא.

צבי הנדל:

ראיתי שהביאו 300 מליון לאישור ואני לא יודע מה היה הפירוט.

אמיר לב:

אני אפרט. 68 מליון ש"ח על פי החלוקה הבאה: הכשרה והסבת כוח אדם - 5 מליון ש"ח - -

נסים דהן:

אתה יכול לצלם ולחלק לנו?

אברהם שוחט:

היכן תהיה ההכשרה, במשרד העבודה?

אמיר לב:

חמישה מליון ש"ח יעברו דרך שתי מטרות - הכשרה פנים מפעלית שתיעשה במפעל עצמו או במכללות בנגב או בצפון, ומדובר רק על מפעלים מאושרים, ומטרה נוספת היא הסבת אקדמאים שלמדו מדעי טבע.

אברהם שוחט:

איזה משרד יעשה את זה?

אמיר לב:

משרד המסחר והתעשייה.

אברהם שוחט:

הוא פתח הכשרה מקצועית? אני לא מבין את זה.

צבי הנדל:

הוא החליט להתנגד.

אמיר לב:

ההכשרה וההסבה יבוצעו דרך משרד התעשייה, והשנה מדובר על חמישה מליון ש"ח שמיועדים לפיילוט, שייבנה על בסיס ההמלצות של אותה ועדה שבראשה עומדת דפנה שורץ, וברגע שהיא תגיש את המלצותיה - -

אופיר פינס-פז:

אגף ההכשרה המקצועית לא שווה.

אברהם שוחט:

שיסגרו אותו.

אמיר לב:

אני ממשיך. 35 מליון ש"ח מיועדים לתכניות שיווק של קרן השיווק, שכבר פועלת במשרד, והמטרה היא לעבות את הקרן.

סופה לנדבר:

מה זה שיווק?

אמיר לב:

מדובר על מענקי שיווק לחברות יצוא. זה מתוקצב בתמיכות בשיווק לחו"ל. ב-13 יש את כל ה-68, כאשר מתוך זה תהיה הפחתה לתמיכות בשיווק לחו"ל, שזה 04.38. הכוונה היתה לעשות את זה דרך ביטוי תקציבי נפרד לכלים המשלימים, כלומר, כדי

שיהיה ביטוי נאות לתקציב לראות כמה באמת עובר לכלי תמיכה, וזאת לאור טענות שעלו שאנחנו לא מעבירים. לכן רצינו שהכל יהיה דרך התכנית של כלים משלימים, ומה שעובר לכלים שאינם חדשים, לדוגמה: קרן השיווק, יתבצע בטכניקה של העברה ומשם ישלמו את זה. בפועל מדובר על אותו כלי.

אברהם שוחט:

תהיה תקנה נפרדת?

אמיר לב:

לא, קרן השיווק תהיה מאותה תקנה ותבצע הפחתה.

חיים אורון:

קרן השיווק שמופיעה בסעיף 04, היא רק לנגב ולגליל?

אמיר לב:

לא.

חיים אורון:

אבל היתה טענה שמשאירים רזרבה של 500 מליון ש"ח מחוק עידוד השקעות הון, כי אותו כסף יושקע בשיטות אחרות באותם מקומות. עכשיו נוצר מצב שבו משקיעים את הכסף באותם מקומות, אבל אחרים. שר התעשייה והמסחר אמר כאן בוועדה שאותו סכום נשאר ולא מורידים שקל אחד, אבל במקום דרך מענקים להון, אנחנו נותנים מענקים שונים - חמישה מליון ש"ח למכללות בתל חי ובשער הנגב - את זה אני מבין. אני לא מבין איך מהרזרבה עולים 60 מליון ש"ח לעידוד שיווק בחו"ל, כאשר לא ברור לי אם יש כלים לסמן סחורה שיוצאת מקרית שמונה או מפתת תקוה.

אמיר לב:

אבל אין לסימון הזה משמעות מבחינת המשק.

חיים אורון:

זה מה שאמרו לנו.

אברהם שוחט:

מבחינת המשק אתה צודק.

חיים אורון:

דובר על כך שכל הסכום יישאר לעידוד הפריפריה.

אמיר לב:

רוב הסכום.

חיים אורון:

אבל אתה בעצמך אומר ששישים מליון אתה מעביר למרכז הארץ. עם כל הסימפטיה האישית ליורם גבאי, היו לי הרבה לבטים לגבי דוח גבאי, כי חשבתי שמהדיבורים על שליש שיפנה למטרות האלה - הסבה מקצועית, עידוד עובדים לעבור להתגורר שם ועוד, בסופו של דבר העניין יתמסס. מכל הסיפור ששמעתי עד עכשיו, חמישה מליון ש"ח יעברו לפרוייקט נסיוני.

אמיר לב:

השנה לא מדובר על 510. בגלל השינוי של 24 ולא 20, זה ירד ל-310 ו-200 יחזרו לחוק עידוד. מתוך ה-310, ההחלטה היתה שכוח אדם יבנה תכנית בשנה הזאת, והכסף הגדול יגיע בשנה הבאה.

חיים אורון:

אני מציע שיבוא לכאן מנכ"ל משרד התעשייה והמסחר. זהו פרוייקט מרכזי בפעולה שלהם, שהוצג כספינת דגל ועכשיו זה מתמסס למשהו שאף אחד לא התכוון אליו.

אברהם שוחט:

אני מסכים לדבריו של חבר הכנסת אורון. מסתבר שזה מקור כדי לתת גיבוי לפעולות של המשרד ברמה הארצית הכוללת, וצדק אמיר כשאמר שזה טוב למשק, אבל אז צריך לשים את הדברים על השולחן ולומר בדיוק מה עשו כאן. לקחו מהשקעות בערי הפיתוח ושמו במרכז הארץ, וגם זה לגיטימי.

אמיר לב:

זה לא מה שעשו.

אברהם שוחט:

אנחנו רואים בדיוק מה קורה. בעניין הביצוע - יש כמה דברים לטפל בהכשרה מקצועית, יש בתי ספר תעשייתיים שעוסקים בהם כמה משרדים. כאן מפתחים מערכת שלישית שתעסוק בהכשרה מקצועית, תיכנס למכללות ותתן הכשרה פנים מפעלית. אני לא מבין את זה, יש הכשרה פנים מפעלית במשרד העבודה והרווחה, וזה קיים כבר עשרים שנה, ועכשיו תהיה הכשרה פנים מפעלית של שר המסחר והתעשייה והכשרה פנים מפעלית של שר העבודה? לאיזה בלגן אנחנו מגיעים? אם רוצים לחזק את ההכשרה הפנים מפעלית, שיקחו מהתקציב הזה ויעבירו למשרד העבודה.

אברהם הירשזון:

מדוע אתה חושב שמערכת אחת שעובדת היא הדבר האידאלי?

אברהם שוחט:

אני מבקש להפסיק את הדיון, להזמין את שר המסחר והתעשייה יחד עם אנשי האוצר כדי שיסבירו איך מסיטים את הכספים בניגוד מוחלט למה שנאמר.

נסים דהן:

יש כאן מספר שאלות חשובות לוועדה, אבל הן לא צריכות לעכב את ההעברה, כי לא מדובר על תוספת תקציב אלא על העברה פנימית בתוך המשרד.

אמיר לב:

75 מליון כבר עברו לאזורי הארץ.

אברהם הירשזון:

לדעתי הוויכוח הסתיים ברגע שהאופוזיציה גייסה רוב.

היו"ר מיכאל קליינר:

אני מציע לקבל את ההצעה של חברי הכנסת שוחט ואורון. מדובר בדבר עקרוני, למרות שכאן יש לו ביטוי חלקי, ואם יש בקשה של חברי כנסת לשמוע ממנכ"ל המשרד מה היא המדיניות, אני חושב שזאת בקשה לגיטימית ואפשר לקבל אותה.

אנחנו עוברים לדון בבקשות 186-187.

אברהם שוחט:

אני מבקש להציע הצעה לסדר. בדיונים קודמים של העברות מסוג זה, יושב ראש ועדת הכספים הקודם, גדליה גל, ביקש וקיבל באופן מפורש וברור את המקומות שבהם יבנו. כאן מדובר על 400 יחידות דיור, שלב ראשון עבר, בניגוד לעמדה שקיבלנו, ודובר שם על כספי תשתית. אנשי האוצר ואנשי משרד השיכון אמרו אז שהם עדיין לא יודעים לאן יופנה הכסף, למרות שהיה ברור מבחינה טריטוריאלית לאן יופנה הכסף, זה לא היה ברור ברמה הישובית. כאן מדובר בהעברת כספים לעמותות או לאגודות שיתופיות, עם כל הבעייתיות שבדבר. אני מבקש ממך, אדוני היושב ראש, לכבד את המסורת הקיימת בוועדה, ויואיל משרד השיכון לבוא עם הפריסה שאומרת לאן יופנה הכסף הזה - לאילו ישובים ובאילו כמויות.

בוועדת הכספים דנו בעבר במאות יחידות דיור וקיבלנו פירוט של שמות הישובים ומספר היחידות בכל ישוב. אני מבקש לא לקיים את הדיון ומפאת כבודה של הוועדה ונוהלי העבודה שלה, אני מבקש שהרשימה תונח כאן על השולחן.

היו"ר מיכאל קליינר:

מפאת כבודך אני נותן לך להמשיך את הטיעון הענייני, מתוך הנחה שלא תחזור עליו שוב, אבל אנחנו בהחלט נתייחס גם לעניין הזה.

שאל צמח:

מדובר על העברה של חמישים מליון ש"ח באשראי וארבעים מליון ש"ח במענקים, סבסוד אשראי, לבניה של 400 יחידות דיור, במתכונת של הלוואות אגודה. זאת המתכונת שחבר הכנסת שוחט דיבר עליה קודם, ולפיה אושרו בוועדה בשנה שעברה 200 יחידות דיור. אין לי כרגע התפלגות של יחידות הדיור לפי ישובים, ולגבי ה-200 יחידות דיור - אני אתן למנהל הוועדה את הנתונים.

אופיר פינס-פז:

אני מציע לקבל את הצעתו של חבר הכנסת שוחט.

מיכאל נודלמן:

לפני שבועיים דיברנו על עידכון הלוואות לשכר דירה. אתמול דיברתי עם אנשים שמקבלים שכר דירה, ונשארים להם רק מאתיים ש"ח לאוכל לחודש. דיברנו על עידכון ואם לא יהיה עדכון, אני לא אצביע בעד.

היו"ר מיכאל קליינר:

אני מבין שמדובר כאן בסעיף של משכנתאות. אני לא מבין בדיוק מה הקשר בין הדברים, אבל אני מכבד את עמדתך.

שאל צמח:

המימון של זה הוא מיתרות לא מנוצלות בתקציב הסיוע.

אברהם שוחט:

פינוי אתיופים מקראוונים, כך כתוב במפורש בבקשה במקור, תקציב משכנתאות לעולים, זוגות צעירים וותיקים בארץ.

אופיר פינס-פז:

אי אפשר לקיים את הדיון הזה בלי משרד השיכון. למה לא מפנים עולים מקראוונים?

נסים דהן:

נגמר, נגמר.

אופיר פינס-פז:

אתה רוצה שאני אקח אותך לראות משפחות שגרות בקראוונים? אני חבר ועדת עליה וקליטה ואני יודע מה קורה.

נסים דהן:

לא היית כאן כשהתקיימה ישיבה עם סגן שר השיכון, שאמר שפינוי הקראוונים נגמר.

אופיר פינס-פז:

יש מאות עולים בקראוונים.

סופה לנדבר:

יש תשעים משפחות בקראוונים, אתמול שמענו על כך ברדיו.

צבי הנדל:

מדובר על משכנתאות אגודה. זה דבר שהיה מקובל להתיישבות מרוחקת, שם אדם לא יכול לקחת משכנתא ולבנות בית, כי אין לו היכן לגור במשך הזמן. לא מדובר על הטבה מעבר למה שהיה מקובל עד היום. זה נכון לישובים מרוחקים וקטנים ולישובים שיתופיים, שם אי אפשר אחרת. לא בכל מקום יש אגודה מספיק חזקה שמוכנה לקחת על עצמה בניית יחידות דיור. ההבדל היחיד הוא שבמקרה זה צריך את אישורה של ועדת הכספים, מכיוון שבניגוד למה שמקובל, כאשר נותנים לאדם משכנתא אישית, כאן יש שלב ביניים שבו האגודה מקבלת את המשכנתא ומתחילה לבנות, עד שבאים הדיירים ומאכלסים את הבתים.

אופיר פינס-פז:

אבל אנחנו לא רוצים שיבנו בשטחים, אתה לא מבין? אם תבנה בגליל, נתמוך בזה.

חיים אורון:

אני זוכר שכאשר אישרנו את ה-200 יחידות דיור, חבר הכנסת שמחון דיבר על עוד כמה עמותות שנמצאות בקו העימות בגליל העליון, והוא שאל האם לאגודות האלה תהיה אפשרות להשתלב בתכנית.

סופה לנדבר:

אנחנו יכולים לקבל רשימות של העמותות האלה?

היו"ר מיכאל קליינר:

אנחנו נבקש את הרשימות אבל נצביע.

אופיר פינס-פז:

אנחנו נבקש התייעצות סיעתית.

היו"ר מיכאל קליינר:

אם אתם מבקשים התייעצות סיעתית, אני אשחרר את חברי הכנסת.

חיים אורון:

ברשימה של ה-200 יחידות דיור, אין אף מושב אחד בגליל. כאשר שלום שמחון אמר שיש לו קליינטים, אמר לו מי שישב כאן, שברגע שתהיינה פניות נוספות, הכמות תחולק לפי הפניות, ולא רק לחלק אחד. הרשימה של ה-200 יחידות דיור מסומנת רק למקום אחד, וההרגשה שלי היא שאותו דבר יקרה עם ה-400 יחידות דיור.

היו כאן חברים מהערבה, שעליה אין ויכוח פוליטי -

צבי הנדל:

צריך להאבק גם על זה וגם על זה.

היו"ר מיכאל קליינר:

כשחבר הכנסת שוחט אמר מה שאמר, חשבתי שיש הגיון בדבריו. האוצר בא, נתן את הרשימה של ה-200, בלי נסיון להסתיר שום דבר. כרגע אנחנו עוברים להצבעה.

אברהם שוחט:

עם כל הכבוד, גם בעבר נדרשנו לאשר דברים מסוג זה וגדליה גל, בהגינותו, והוא היה יושב ראש ועדת הכספים מטעם הקואליציה ולא מטעם האופוזיציה, לא העביר החלטות בלי שקיבל את הרשימות ליד. אני מבקש ממך לא לעשות מחטף בעניין הזה.

אופיר פינס-פז:

למה אתם לא מביאים את הרשימות? אתם מתביישים בכך שאתם בוניים בהתנחלויות?

היו"ר מיכאל קליינר:

אני אקח את הדברים שאמרת לתשומת ליבי. אני בעד זה שהדברים יתנהלו בהגינות. הדיון הסתיים ואנחנו עוברים להצבעה.

אברהם שוחט:

אנחנו מבקשים התייעצות סיעתית.

היו"ר מיכאל קליינר:

ההצבעה תתקיים מחר.

אנחנו עוברים לדון בבקשה מס' 37-70.

שאול צמח:

מדובר בהעברת עודפים מתקציב משרד השיכון, משנת 1996 לשנת 1997. סכום של 12 מליון עוברים למימון השלמות של בניה ישירה. בבניה התקציבית בשנים 1989 עד 1992 היו כל מיני התחבובות לספקים, ובדרך כלל זה לפי פסקי דין.

נסים דהן:

כבר דנו בזה.

אברהם שוחט:

כמה מכרו ביהודה ושומרון ממה שהוצאתם למכירה?

נסים דהן:

עוד לא מכרו.

אברהם שוחט:

למה לא מוכרים? הרי זה הוכנס כהכנסה לתקציב המדינה. גם בחינם לא לוקחים את זה.

שאול צמח:

12 מליון באים לממן מוסדות ציבור שהרשאה בגינם ניתנה בשנת 1996, לפי תקן דוח ברודט.

אופיר פינס-פז:

על אילו מוסדות ציבור מדובר?

נסים דהן:

בתי כנסת ומיקוואות.

סופה לנדבר:

שוב בתי כנסת? מספיק כבר. בכל פינה אצלי בשכונה יש בתי כנסת.

נסים דהן:

מתפללים בתוך בתים או בתוך מקלטים?

סופה לנדבר:

כל בית כנסת הוא ארמון שני.

היו"ר מיכאל קליינר:

אנחנו עוברים להצבעה.

הצבעה

בעד - רוב
נגד - מיעוט
נמנעים - אין
בקשה 70-37 אושרה.

היו"ר מיכאל קליינר:

בקשה מס' 70-37 אושרה.
אופיר פינס עיכב את בקשה 13-16, ואנחנו נדון בה היום.

שאול צמח:

לפני כמה שבועות הגיעה לוועדה פניה בנושא עמותת הזית, שבנתה בגבעת התמר, ולפי החלטת הממשלה העבירו אותה לגבעת הזית. היתה בנושא פשרה של היועץ המשפטי לממשלה ושל פרקליטת המדינה, ובפניה הקודמת הועברו 400 אלף ש"ח למועצה המקומית, וזאת פניה שבאה לשלם, לפי הנחיה של פרקליטת המדינה, לחברה קבלנית שהתחילה לעבוד.

היו"ר מיכאל קליינר:

אנחנו מאשרים את בקשה 13-16.

אנחנו עוברים לדון בפניה מס' 160 של משרד הקליטה, שם יש קיצוץ בהכשרה מקצועית לעובדים.

נסים דהן:

קיצוץ בסיוע בתעסוקת עולים, סיוע בדמי קיום בקורסים במרכזי הכוונה, באולפנים ועוד.

היו"ר מיכאל קליינר:

קיצוץ גם בסיוע במילגות למדענים עולים.

אברהם הירשזון:

אולי יש פחות עולים.

היו"ר מיכאל קליינר:

אנחנו מקדמים בברכה את מנכ"ל משרד הקליטה, ומאחלים לך בהצלחה. השינויים המוצעים בתקציב הם שגרמו לנו להזמין אותך לכאן, כדי לקבל הסבר על כמה מהקיצוצים, כפי שמפורטים בבקשה לוועדה.

נסים דהן:

לעומת זאת יש תוספת בשירותי קליטה, כאשר באים פחות עולים.

היו"ר מיכאל קליינר:

יש הגדלה של חמישה מליון בסיוע בקידום העסקה בסקטור הציבורי, והקטנה בסקטור הפרטי. אנחנו רואים חשיבות בכך שאנשים ישתלבו בסקטור הפרטי ולא בסקטור הציבורי.

שלומית כנען:

אני רוצה להודות לכם שהזמנתם אותי, כי לו אני הייתי בוועדת הכספים, הייתי שואלת בדיוק אותן שאלות.

כידוע לכם, אחת ההחלטות של אגף התקציבים היא שנלך על פרופורציה של 60% בסקטור הפרטי ו-40% בסקטור הציבורי מבין המדענים. זה מעורר בעיות מאד קשות כי חלק גדול מהתחומים בהם עוסקים המדענים, הם תחומי מחקר. לצערי הרב, ההשקעות במחקרים בסיסיים בסקטור הפרטי נמוכות ביותר, ואם תרצו אני אתן גם את הנתונים.

נסים דהן:

מעבר לקליטת מדענים יש עוד סעיף של קידום העסקה בסקטור הציבורי של מדענים?

שלומית כנען:

כן, יש כאן שני סעיפים שעוסקים רק במדענים. כתוצאה מזה נוצר מצב ולפיו אנחנו מתקשים לשבץ את המדענים, כי הסקטור הפרטי לא יקלוט את אותם אנשים שיש לנו עניין לקלוט. בנוסף לכך סוכמה תכנית משותפת לאוצר, לנו ולמשרד הבריאות, להעסקתם של שש מאות רופאים. חלק מהמימון להעסקתם אמור להגיע מאיתנו ולכן חשבנו להעביר חלק מהנושא לתיקצוב של הרופאים.

לשאלת קידום בתחומי העסקה - יש לנו בנושא הזה תכניות ומספר גדול של שיבוצים בתחומי תעסוקה, אלא שהתשלומים שלהם אמורים להגיע בחצי השנה הנוכחית. ביקשנו את ההעברה מכיוון שתוכניות הפעילות בקליטה בקהילה, שזה הסעיף שהוגדל, הן תכניות שמתבצעות ממש עכשיו דוגמת קייטנות לילדים. השנה הפעלנו קייטנות לילדים בהיקפים עצומים בכל הארץ, גם עם דגש חזק מאד על ילדים קווקזים ועל ילדים אתיופים, אבל בכלל עם דגש חזק מאד בכל התחומים.

אברהם הירשזון:

דרך מי אתם נותנים את זה?

שלומית כנען:

דרך הרשויות המקומיות. זה הטוב ביותר ואני שקטה שזה נעשה. אנחנו מעורבים גם בתכנים.

אברהם הירשזון:

פעלתם גם דרך תנועות הנוער?

שלומית כנען:

השנה לא, אבל אנחנו חושבים להרחיב את הפעילות בשנה הבאה גם עם המתנ"סים וגם עם תנועות הנוער. השקענו הרבה מאד תקציבים בקליטה בקהילה, שנגעו לתיגבורים של ילדים - פעילות בקייטנות, שיעורי העשרה ובהרבה מאד פעילויות כדי לקדם, ומכאן שהיינו מוכרחים את הכספים האלה בשלב יותר מוקדם. כדי שלא יבינו אותי לא נכון - בנושא התעסוקה אנחנו מתכוונים לממש את התקציבים אלא שאני מחכה לעודפים. כאשר יגיעו העודפים נוכל להשלים ועכשיו 'שיחקנו' עם לוח הזמנים.

אברהם הירשזון:

כתוב כאן: "סיוע לאמנים ולספורטאים עולים" ואני חושב שזה חשוב מאד. אפשר לקבל פירוט כמה מתוך זה לספורטאים וכמה לאומנים, והאם זה לאומנים באופן אישי או לתיאטראות?

שלומית כנען:

אני אשמח להעביר נייר יותר מסודר בנושא, אבל אני אומר את הכיוון שאני מתכוונת ללכת בו. הגיעו לארץ אלופים, גם ברמה בינלאומית, והייתי רוצה לפתח איתם תכניות לנוער נושר, דווקא בישובי פיתוח. ווהמטרה היא להעזר ביכולת של הספורטאים לקיים חוגים בתחומי ספורט שונים, דרך המתנ"סים, כדי לקרב אותם למסלולים אלטרנטיביים ללימודים. אנחנו בונים תכנית גדולה בנושא בשיתוף עם מכון וינגייט.

אברהם הירשזון:

עמדתי בראש תנועת הנוער הלאומי העובד והלומד ובשכונה ד' בבאר שבע קיימנו את פרויקט סל"ע - ספורט למניעת עבריינות. שם הקמנו 16 קבוצות כדורגל לנערים.

יצחק כהן:

אני מבקש לשאול לגבי הקליטה הרוחנית, כי יש פרישה אדירה בקרב העולים.

שלומית כנען:

אתה צודק לחלוטין.

נסים דהן:

יש שם קיצוץ והתרענו עליו.

היו"ר מיכאל קליינר:

אני מבין שמשקיעים בזה כספים.

שלומית כנען:

אני זקוקה לעזרה בנושא הזה. אנחנו מתכוונים להרחיב את אולפני הגיור.

נסים דהן:

אני לא מתכוון דווקא לאולפני גיור אלא לאספקת תשמישי קדושה.

שלומית כנען:

אנחנו הולכים לתכנית גדולה שכוללת גם ספרי תורה לבתי כנסת.

נסים דהן:

הספר הכחול קוצץ.

שלומית כנען:

נכון, אבל יש מקורות אחרים.

היו"ר מיכאל קליינר:

אנחנו מאשרים את הבקשה שהופנתה לוועדה. תודה רבה לכולם, הישיבה נעולה.

הישיבה ננעלה בשעה 12:25.